

sbírka příkladů knihovnicích žádostí a usnesení, z r. 1924 str. 230, Bartsch Das österr. allg. Grundbuchgesetz z r. 1902 str. 646 a Exner Das österr. Hypothekenrecht I. str. 175, pozn. 48).

Čís. 5202.

Na věci dlužníkovy v držení třetí osoby, k jejich vydání neochotné, nelze vésti exekuci zabavením.

Souhlas držitele věci vyžaduje se jen, je-li jím osoba třetí, nikoliv vymáhající věřitel sám (§ 262 ex. ř.).

Dal-li si držitel dlužníkovy věci zabavit věc pro svou pohledávku, neprojevil tím souhlas se zabavením věci pro pohledávku jiného věřitele.

(Rozh. ze dne 11. srpna 1925, R I 673/25.)

Z výtěžku 1889 Kč za exekučně prodaný motor přikázal exekuční soud vymáhajícímu věřiteli Eduardu J-ovi celý výtěžek na jeho pohledávku 3.500 Kč. Vymáhajícímu věřiteli Fondu pro zemské dávky nepřikázal ničeho, ježto tento vymáhající věřitel nezískal zástavního práva na stroji, poněvadž výkonný orgán při zabavení stroje nesdělil Eduardu J-ovi, u něhož byl motor v uschování, že zabavuje stroj i pro zemský fond a nezeptal se Eduarda J-a, zda připouští zabavení pro zemský fond (§ 262 ex. ř., §§ 63 a 65 instrukce pro výkonné orgány). Rekursní soud k rekursu zemského fondu přikázal z výtěžku 1480 Kč Eduardu J-ovi a 409 Kč zemskému fondu. **Důvody:** Stížnost českého zemského fondu je odůvodněna. Neboť podle zájemného protokolu a proto podle ustanovení Šu 253 ex. ř. nabyt český zemský fond zástavního práva současně s Eduardem J-em, i když výkonný orgán při výkonu zájmu nedodržel instrukce pro výkonné orgány tím, že při zabavení pro český zemský fond nesdělil vymáhajícímu věřiteli J-ovi, v jehož uschování byl zabavený předmět, že zabavuje jej pro český zemský fond, a neotázal se ho, zda připouští zájem pro tohoto druhého věřitele.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu Eduarda J-a obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle Šu 256 ex. ř. nabyvá vymáhající věřitel pro své vykonatelné pohledávání zástavní právo na hmotných věcech v zájemném protokolu zapsaných a popsanych zabavením. Platný exekuční řád zná jen zabavení věcí v držení dlužníkově podle Šu 253 ex. ř. a věci dlužníkových v držení vymáhajícího věřitele neb třetí osoby k jejich vydání ochotné. Zabavení věcí — třebaže dlužníkových — v držení třetí osoby, k jejich vydání neochotné, platný exekuční řád nezná. Z motivů k Šu 262 ex. ř. (str. 212) plyne naopak jasně, že na takové věci exekuci jejich zabavením vésti nelze. Když tedy v projednávaném případě výkonný orgán, jak zjištěno, přes to, že věci, které měly býti zabaveny, byly v držení třetí osoby — stěžovatele — exekuci provedl, nezjistiv, zda je ochotna, je vydati, pokud se týče svoliti k jejich zabavení, byl zájem věcí v držení

třetí osoby bez jejího svolení provedený protizákonným a musil k stížnosti postíženě strany podle §u 68 ex. ř. exekučním soudem býti zrušen. Český zemský fond, pro jehož pohledávku naznačeným vadným způsobem zástavní právo mělo býti zřízeno, nemohl ho takto získati. Byla proto tato jeho pohledávka při rozvrhu výtěžku zabavených věcí právem pomínuta. Pro opačný názor ve prospěch stěžovatelova odpůrce nelze uplatňovati, že nebylo třeba znovu stěžovatelova souhlasu se zabavením věcí v jeho držení jsoucích pro odpůrcovu pohledávku, když již jednou — při zabavení těchže věcí pro vlastní svou pohledávku — svůj souhlas beztak byl prohlásil. Zůstaniž stranou spíše v teorii než v praxi sporná otázka (viz o její spornosti Neumannův komentář k ex. řádu z r. 1910 str. 476 pozn. 3 a 4), zda souhlas se zabavením platí jednou pro vždy, či zda ho není třeba v každé exekuční záležitosti zvlášť, neboť o otázku tu v projednávaném případě nejde. V projednávaném případě se první zabavení stalo ve prospěch jejich držitele jako vymáhajícího věřitele. V takovém případě není zvláštního vyjádření souhlasu třeba, jelikož § 262 ex. ř. přesně rozeznává případ totožnosti držitele věci s vymáhajícím věřitelem od případu, že této totožnosti není, nýbž držitelem je od vymáhajícího věřitele odlišná osoba třetí. Jen v tomto druhém případě vyžaduje jejího souhlasu. Nelze tudíž ani za předpokladu správnosti názoru, že držitel věci jednou k jejich zájmu svolivší, musí snášeti jejich zájem také ve prospěch jiných vymáhajících věřitelů, této zásady v projednávaném případě použití, protože stěžovatel, jsa sám vymáhajícím věřitelem, souhlas projevovali nemusel, souhlas jeho snad přece jen projevený byl jako nadbytečný právně bez významu a stěžovatel k jinému zabavení, jsa v poměru k jinému vymáhajícímu věřiteli osobou třetí, projev souhlasu, jak nesporno, neučinil.

Čís. 5203.

Nastal-li klid řízení z důvodu, že se žádná strana k líčení nedostavila, může žalobce vzít žalobu zpět i bez souhlasu žalovaného. Nevzdal-li se při tom nároku, jehož se domáhal, může žalobu vznésti znovu, a to i před uplynutím tří měsíců od nastavšího klidu řízení.

(Rozh. ze dne 11. srpna 1925 R I 698/25.)

O puvodní žalobě na vyklizení bytu bylo nařizeno ústní líčení na 15. dubna 1925, k němuž se strany nedostavily. Podáním ze dne 30. dubna 1925 vzal žalobce žalobu zpět, což vzal soud prvě stolice na vědomí. Novou žalobu téhož obsahu, podanou dne 5. května 1925, soud prvě stolice odmítl, maje za to, že žalobce zamýšlel zpět-vzetím prvě žaloby odvrátiti následky klidu řízení, z čehož vyplývá, že chtěl obejítí zákon. Rekursní soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se žaloba přijímá na soud, a uložil prvému soudu, by o ní po zákonu jednal. Důvody: Usnesením ze dne 1. května 1925 vzal prvý soud na vědomí odvolání puvodní žaloby, jež se stalo bez vzdání se žalobního nároku a kterážto žaloba byla téhož obsahu jako dnešní. Tím bylo rozhodnuto o otázce přípustnosti odvolání žaloby za